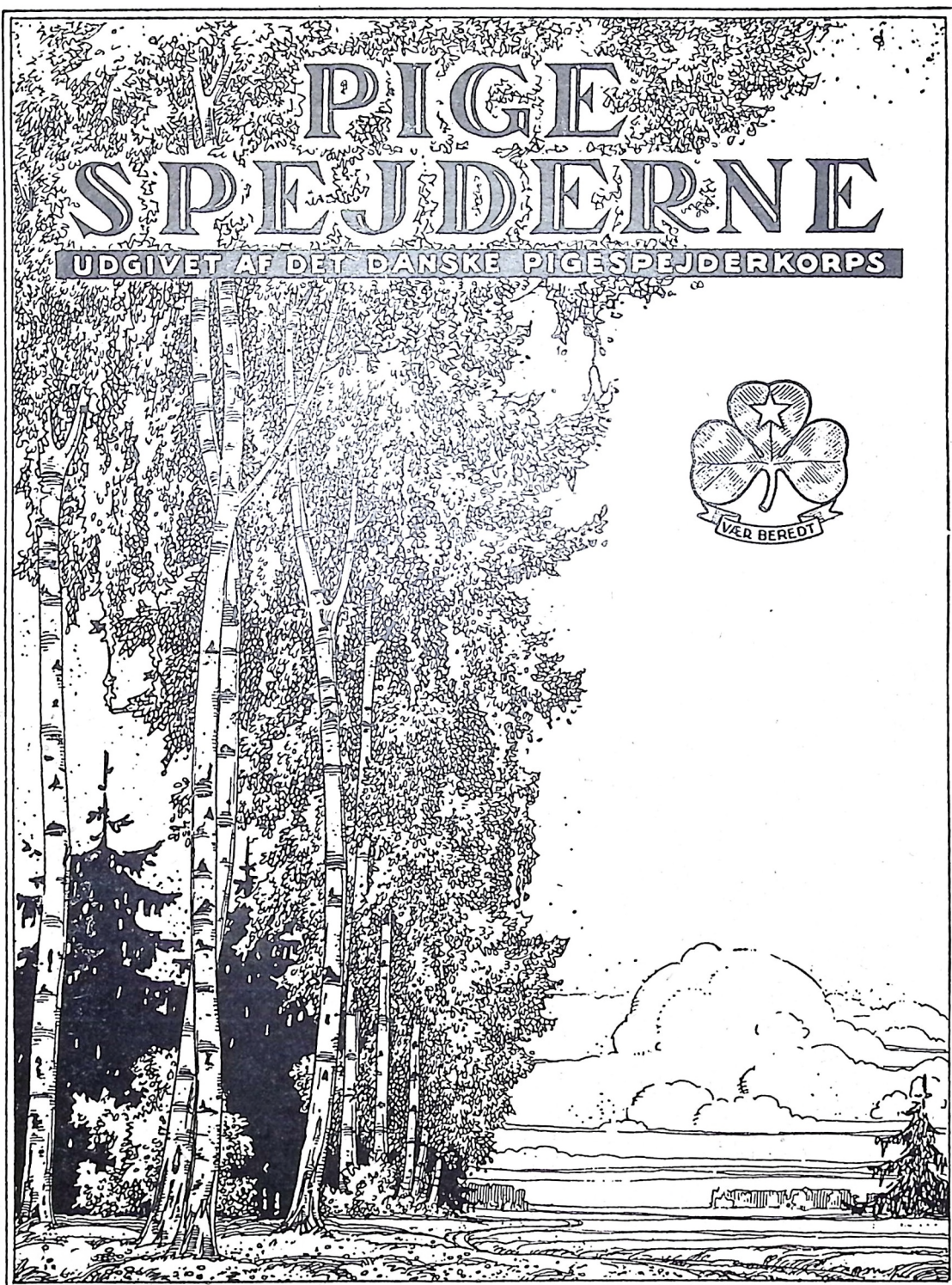

1935

Nr. 9

Bestil engelsk Lektur paa Depotet

Brownie Games	1,55
Camp craft for Girl Guides	3,00
Going about your country with your eyes open	2,30
Hiking & Lightweight Camping	0,85
What to expect in Camp	0,85
An A. B. C. of Guiding (for Førere)	1,25
Foxlease Book	0,85
Girl Guide Book of Ideas	3,00
Girl Guide Games and How to Play Them	1,55
The Story of the Guides	3,00
More Camp Fire Yarns	5,00
Stories of the Guide Law	3,85
Calender for 1936	1,55
Log Book	2,30
Postkort af f. Eks. eng. Spejder, Lord Baden-Powell og Lady Baden-Powell pr. Stk.	0,10

Alt dette og meget mere
kan DEPOTET skaffe dig

FRITZ HEIMBÜRGER

GULDSMEDEMESTER

KØBMAGERGADE 63—65 CENTRAL 7730—10730

PRÆMIER — EMBLEMER — MEDAILLER
PLAQUETTER — FORLOVELSESRINGE
I ALLE FAÇONER

KORPSETS ADRESSER:

Spejdershef: Frøken Elisabeth Flagstad, Spejderskolen, Korinth.
Rejsesekretær: Frøken Grethe Meisner, Vester Voldgade 94, København K.
Korpsets Depot: Spejderskolen, Korinth. Telefon 67.
 Vester Voldgade 94, København K. Telefon Byen 2573 x.
Redaktør: Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøegade 198, Odense.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF HANNA HOLMBLAD LUND - LÆSSØEGADE 198 - ODENSE

Nummer 9

Oktober 1935

18. Aarg.

Pigespejdere

*Vi er Pigebørn paa Vandring mod et fjernt og festligt Maal
– Solen leger i vort sommerlyse Haar –
vi er Børn, der plukker Blomster, synger Sange, tænder Baal
– men vi véd, der stilles Krav, hvorhen vi gaar!*

*Blæst og Bølge spiller Orgel langs vor foraarsgrønne Sti,
Fugle kvidrer mellem morgenvaade Hegn,
hvide Sommerfugle flager os i kaade Kast forbi
som et Snevejr i en blomsterfrodig Egn . . .*

*Glad og munter gaar den danske Pige frem mod Dagens Pligt.
Kald ej Arbejdsstunden trælsom, træg og trang!
Vi er Pigebørn paa Vandring – og gør Dagen til et Digt,
som fortøner i vor aftenstille Sang . . .*

*Solen tindrer i vort Øje, Himlen blaaner i vort Haab,
sejrrigt trodser vi den tordentunge Sky,
thi det Smil kan aldrig dø, som fik i Sommersol sin Daab
– det vil evigt nynne Morgendagen ny!*

Oktober 1935.

Gunnar Jørgensen.

Kære allesammen!

Jhar vist alle i Aviserne set, at Chefen og Souschefen sammen med Korpssekretær Frk. Inger Buchardt og Frk. Nanny Ørsted-Hansen fra K. F. U. K. Spejderne har været i Audiens hos Kronprinsesse Ingrid. Kronprinsessen var meget interesseret i at høre om de danske Pigespejdere, og hør bare allesammen: Kronprinsessen har lovet at komme og besøge Korpslejren til Sommer! Bliver det ikke morsomt? Kronprinsessen udtalte ogsaa Ønsket om at blive sat nærmere ind i den praktiske Spejdersag og var meget interesseret i at høre om Spejderskolen, som hun meget ønskede at besøge. Eleverne glæder sig allerede.

Mange danske Pigespejdere har allerede haft Lejlighed til at hilse paa Kronprinsessen — og vi er alle meget, meget taknemmelige for, at Kronprinsessen interesserer sig saa levende for vort Korps og for Pigespejdersagen, og jeg tror, vi alle føler denne Interesse som en Forpligtelse, ikke? Naar vi ved, at vor Protektrice Kronprinsessen følger os og vort Arbejde med den største Interesse og venter sig noget af os, giver det saa ikke dobbelt Lyst til

at tage fat og vise, at vi vil være hendes Tillid værdig?

— — —
Ja, Jubilæumslejr. I denne Maaned maa jeg sige jer, at den træder lidt i Baggrund af Jubilæumsfesten.

Men der er indløbet en Fejl i sidste Blad m. H. t. Alderen for at komme med i Jubilæumslejren. — Spejdere, som fylder 11 Aar i den 1. Januar 1937, maa komme med.

— — —
I sidste Nummer af Bladet lovede jeg jer et specielt Juleblad ligesom de sidste Aar. Jeg

er meget ked af det, men jeg bliver nødt til at tage mit Løfte tilbage. Jeg fører nemlig et omflakende Liv for Tiden og kan derfor ikke paatage mig Arbejdet med at redigere et større Blad end det almindelige. Jeg er ked af at maatte skuffe jer, jeg haaber, jeg kan lave et rigtig stort Blad til jer til næste Aar i Stedet. — Dette tykke Jubilæumsblad maa bøde lidt derpaa.

— — —
Vi har i dette Blad Billeder af alle Korpssets Divisionschefer og flere af de ældste Førere, men I spørger migsikkert: „Hvor er

HDS. KGL. HØJHED KRONPRINSESSE INGRID

Souschefen.

Fru Thorbek. Divisionschef.
Antvorskov D. m. m.

Chefen.

vor Bestyrelsesformand, Fru Suzanne Lassen?" Jeg haaber at kunne bringe et Billede en anden Gang, men Fru Lassen er desværre syg og har været det længe. Chefen og Souschefen besøgte Fru Lassen forleden Dag, og de fortæller, at nu gaar det fremad. Vi savner alle Fru Lassen meget netop i disse for Korpset saa begivenhedsrige Dage, og vi sender de bedste Ønsker om en god Bedring med de hjerteligste Hilsener fra os alle.

— — —

Jubilæumsdagen i København vil staa for alle de, der var med, som et dejligt Minde. Alle I Førere, som satte saa meget ind paa at komme selv langvejs fra til denne Fest, skal have T a k, fordi I kom; det er altid godt at se, at I er parat, naar Korpset kalder. Og var det ikke morsomt at se saa mange gamle Spejdere? Det er en stor Opmuntring for os, der staa i det aktive Arbejde, at se, at en

stor, interesseret, civil Skare staa bagved. Jeg mindes, at „Rasse“ i sin Tale sagde: „Vi gamle Spejdere hænger meget mere ved Korpset, end I tror!“ og de Ord fandt stor Tilslutning — Tak for dem. En trofast Vagt om Korpset, som er parat til at række en hjælpende Haand, naar det kniber, er en stor Styrke.

Men en trofast, god Ven af Korpset har vi i disse Dage mistet. Højesteretssagfører Martensen-Larsen — vort dygtige, interesserede Bestyrelsesmedlem — er død. Alle, der var ved Festen, vil huske den udmærkede Tale, han holdt for Spejderchefen. Som han forstod Chefens Arbejde, forstod han hele Korpsets Arbejde og fulgte det levende. Højesteretssagfører Martensen-Larsen vil altid blive mindet i Korpset med dyb Taknemmelighed. Han efterlader sig en tom Plads i Bestyrelsen, som bliver meget vanskelig at udfylde.

Redaktøren.

JUBILÆUMSFESTEN

Det var en festklædt Skare, der Torsdag den 10. Oktober tog Officersforeningens Lokaler i Besiddelse for at fejre Korpset — mange var kommet langvejs fra for at være med; Korpsets første Chef, Grevinde Brockenhuus Schack, kom fra Berlin.

Man samledes i Selskabslokalerne for at høre Radioudsendelsen. Efter denne var der lige Tid til at hilse og nikke til gode Venner og Bekendte; der ventedes nemlig paa Chefen, Overlæge Guildal og de øvrige, som havde talt i Radioen. Da Chefen ankom, blev

Meise. Rejsesekretær.

Rete. Divisionschef.
Vendelbo D.Frk. Buchwald. Divisionschef.
Nørrejske D.Magda Andersen. Divi-
sionschef, Limfjord D.

hun hilst med Haandklap af alle Spejderne, som havde taget Opstilling i Rækker helt nede fra Døren og op. — Pludselig hørtes Johan Svendsens Festpolonaise, det var Tegn til at gaa til Bords.

Hvor var det et festligt Syn, da Fløjddørene gik op, og man skuede ud over hele Spisesalen med alle de smukt pyntede Borde. — Festligt var det, men alligevel holdt i spejdermæssig Stil. Bordene pyntede med forskellige Episoder fra Korpsets 25 Aar. Sange opstillede som Telte og ved Hjælp af Endebardunerne fastgjort til Bordet. Spejderkortet, skaaret ud og sat paa Fod, som Bordkort.

Patruljebaand, der med deres Farver viste, om man hørte til Korpsstaben, Tropsraad, Division, Troppe eller gamle Spejdere, Menukortet var en Optegnelsesbog med mange gode Regler og Raad. Dejligt var det, man maatte komme i Feststemning med det samme — „Nille“ og hendes flinke Hjælpere maa have haft en travl Dag.

Korpsraadsformanden, Overlæge Guildal, bød velkommen og udbragte et Leve for Korpsets Protektice, Hds. kgl. Højhed Kronprinsessen. Derefter gik det Aftenen igennem med Taler og Sange. — Overlæge Guildal havde ikke noget helt let Hverv som Dirigent, for der var ustandselig smaa Sedler, som blev sendt op fra Folk, som ønskede Ordet.

Overlæge Guildal talte for Korpset og fremhævede i sin Tale særlig den ukendte Spejder, som den, der med sin Begejstring er med til at gøre Korpset til det, det er.

Højesteretssagfører Martensen-Larsen talte for Chefen. Grevinde Schack takkede Spejderne for deres Arbejde og ønskede fortsat Held for Korpset. Hønen talte for de gamle Førere og henvendte sig specielt til de to forhenværende Spejderchefer, som begge var til Stede, Grevinde Schack og Fru Willer. — Chefen talte for og til de nuværende Førere. Komtessen takkede Korpsraadets civile Medlemmer for deres Arbejde for Korpset og rettede en speciel Tak til Overlæge Guildal for den Trofasthed, Dygtighed og Kærlighed til

Chefen
overrækker
Overlæge Guildal
Guldnaal

Fru Sveller, "Tæppet".
Divisionschef. Tjele D.

Kimc. Divisionschef.
Aarhus D. m. m.

Vibé Honoré, Divisionschef.
Olaf Rye's D.

Fru Svith, Divisionschef.
Marsk D.

Spejdersagen, som havde gjort ham til en meget stor Støtte for Korpset. — Fru Thorbek bragte Chefen en Tak fra Førerne — en Tak, hvor hun paa sin hjertelige Maade tolkede alt det, vi alle føler for vor Chef. Nigger talte for Tropsraadene — Meise for de andre Korps, og Fru Holmblad rettede en dybtfølt og varm Tak til Korpset fra Hjemmene.

Fromse talte for Komtessen og takkede hende for hendes store Arbejde og Hjælpsomhed, samtidig rettede Fromse en Tak til Brahetrolleborg og dets Beboere for al deres Gæstfrihed overfor Spejderne — en Gæstfrihed, som dér aldrig kan takkes nok for.

Ove Holm bragte en Hilsen fra Det Danske Spejderkorps, Pastor Holt fra K. F. U. M. Spejderne, Fuldmægtig Vandborg fra F. D. F. Korpssekretær, Frk. Inger Buchardt bragte Korpset en hjertelig Hilsen fra K. F. U. K. Spejderne, takkede for det gode Samarbejde og overrakte Korpset en syvarmet Lysestage fra K. F. U. K. Spejderne — og Komtesse Haugwitz sit Korps' Hæderstegn.

Fru Inger Høeg, født Dalhoff Nielsen, talte for Baden Powel — Anna Sofie for Bladet, og fra Dansk Børneforsorg rettede Fru Bertelsen en varm Tak til Spejderne for den store Indsats de havde gjort dér — Emmy fra Slagelse talte for Spejderskolen og takkede paa tilstedeværende gamle Elevers Vegne for de rige Minder, de havde derfra.

Ja, jeg kunde blive ved, for mange, mange flere havde Ordet, hvem glemmer Hr. Pinos

versificerede Tale eller Fru Lütken's stilfærdige, hjertelige Tak, fordi hun var blevet draget med ind i Spejdersagen — og de tre smaa Spejdere, der pludselig dukkede op og frembar deres Lykønskning samtidig med, at de overrakte Chefen et Album med Billeder af alle Korpsets Troppe, samt Troppens Hilsener til Korpset.

Imedens Spisesalen blev ryddet, serveredes Kaffen i de tilstødende Lokaler, og her havde man Lejlighed til at tale med Venner og Bekendte.

Atter gik Fløjdørene op, denne Gang var det Lejrbaalet, der kaldte Spejderne til. —

Grevinde Schack
og Fromse
i ivrig
Diskussion

Karen Hartvig.
Divisionschef. Dybbøl D.

Svigermor. Korpsssekretær.
Divisionschef. Reventlow D.

Løyer. Divisionschef.
St. Knuds D. Depotforvalter.

Fromse. Divisionschef.
Loll-Falst D.

Man lejrede sig om Baalet, og Tiden gik med Sange og Oplæsning. — Meiserne sang gamle Sange fra Korpslejre og Førerkursus, Chefen takkede for den hende om Eftermiddagen overrakte Gave til Jubilæumsfondet. Gaven bestod af alle Visitkortene fra Spejderne — gamle og nuværende — knyttede sammen i en Kæde, og i Midten et Guldtrekløver med

en lille Lomme, hvor de 1000 Kr., som det var lykkedes at indsamle, var anbragt. Derefter fremsagde Nigger Gunnar Jørgensens Digt, skrevet til Dagen. Som Afslutning sang vi „Kongernes Konge“ og Tapto, for derefter at drage hver til sit — et pragtfuldt Minde rigere.

L.

Omkring Jubilæet.

Jeg vil først fortælle om Jubilæumsfondet og om, hvordan Chefen fik den første Portion overrakt. — Alle Visitkort og Hilsener, som var kommet ind sammen med Penge, havde Meise ordnet tropsvis. Disse Bunker Kort var saa bundet paa en lang Snor og midt i Snoren sad en stor, forgyldt Trekløver. Bag paa Trekløveren var en Lomme, hvori Pengene laa — 1000 Kr. — blev det til! Chefen fik Gaven overrakt om Eftermiddagen, Meise bandt Snoren med alle Kortene om Chefens Hals — I kan tro, Chefen blev fin! Og Chefen blev saa rørt og glad, da hun sad og læste alle de mange Navne og Hilsener. — Tak, fordi I har været med til at starte Jubilæumsfondet, og alle I, der ikke naaede at være med i første Omgang, ved vel, at vi i hele Jubilæumsaaret vil samle ind til det. Og hjælp os alle sammen med at finde gamle Spejdere

og fortæl dem om Fondet. Der er mange, som med Tak mindes glade Spejderdage og vil være med til at give en Skærv til Korpsets Arbejde. — I skal høre mere om Jubilæumsfondet i næste Blad.

— — —

Og saa er I nok spændt paa at høre, hvad de Billeder, I sendte, og Tegnepapiret med Troppens Hilsen blev til. Alle Billederne blev sat i et stort Album, det blev til en meget morsom „Billedbog“ af alle Korpsets Spejdere. I en nydelig, stor Mappe blev de skriftlige Lykønskninger samlet. I kan ikke tænke jer, hvor morsom den Mappe er — hver Tropp har haft sin Idé — Billeder — Tegninger — Vers. — I staar alle levende for en, naar man sidder og læser alle Bladene igennem. Album'et og Mappen blev overrakt Korpset ved Middagsbordet af tre smaa Spejdere — den

Ingse, Divisionschef,
Gefion D.

Nigger, Divisionschef,
Frederiksberg D.

Nille, Divisionschef,
Frederiksberg D.

Sonny, Divisionschef,
København D.

ene var Blaamejse. For at vi alle ved Bordet kunde se dem, blev de løftet op paa et lille Bord, og Ordføreren fremsagde frejdigt og meget tydeligt følgende Vers:

Undskyld, altsaa — men her er vi,
for vi har et lille Hverv i
denne aldersstegne Skare,
at erindre om den Fare,
der kan ligge i at glemme,
at de smaa har ogsaa hjemme
i vort kære, gamle Korps.
Troede De maaske, vi vilde
den Dag, Korpset holder Gilde,
os forholde ganske passiv?
Nej, saa hel're for aggressiv.
Tro nu ej, vi er fornærmet,
føler os lidt stødt paa Ærmet.
Vores Tur en Gang jo kommer,
tænk blot Lejren nu til Sommer.
Og de næste femogtyve
Aar vil gaa, nej, de vil flyve.
Saa vi atter jubilerer,
og til den Tid vi hoverer.
Da — maaske — som Chef De ser
mig — — og Souschef hende der.
Hører vi end til de smaa,
Tiden raader Bod derpaa.
De har Fest herinde — jamen
nylig sad vi tropsviis sammen
over hele Danmarks Land,
drak en Skaal i Saft og Vand
for vort Korps, som højt vi priste,
mens vi mange Kager spiste.
Vi kom sammen for at feste,
Radioen var det bedste,
og den bragte Chefens Tale
som en ypperlig Finale.
Man har sendt os for at sige
Tak fra hver en Spejderpige.

En Gave vi her Dem beder modtage
og gemme for Korpset i kommende Dage.

Inden Festen om Aftenen overrakte Chefen Meise og Redaktøren Sølvulven.

Kimc fik Sølvkorset. Chefen gav Kimc det ved Jubilæumsfesten i Aarhus.

— — —

Officersforeningens Lokaler var meget festlige, med dejlige Blomster, som var sendt Korpset til Jubilæumsdagen, og der kom i Løbet af Dagen en Mængde Breve og Telegrammer fra andre Korps, fra Troppene Landet over og fra gamle Spejdere. En enkelt Hilsen skal citeres:

Til

Det danske Pigespejderkorps 25 års fest
ved Spejderchefen Elisabeth Flagstad!

Hjertelig tillykke med de 25 år!
Alle gode ønsker for de inn i hvilke I går!
Med stolthet kan I tilbage skue
på alle ferdigheter, hvortil I due, —
på grunnlaget, som så sikkert blev lagt,
og korpset fremad gjennom årene bragt
— fremad til ære, anseelse og makt.
Blandt mine vakreste minner jeg glad kan nevne
Brahe Trolleborg med det 1ste nordiske stevne.
Takk til alle de gode venner jeg vandt
med chefen i spissen og til Eder mig bandt.
Man sier, at „Tidens menn bygger landet“.
Men Danmarks Pigespejdere gjør det i sannhet.
Hold frem, som I stevner,
da stort I evner!

Liska Michelet,
Trondhjems speidermor.

— — —

Nu har I faaet saa mange Vers, men I slipper ikke for følgende Sang — en af de mange, der blev sunget ved Bordet. I skal ikke bare læse den, men syng den!

Mamma.
Permanent Kokkenchef.

Grete Thorbek.

Fru. Andersen, Tropsfører i
Stubbekøbing, Korpsets ældste
aktive Spejder.

Grete Lund.

TILBAGEBLIK

(Mel.: Drag i Solskin ud —).

Pigespejd're blaa
atter samles maa;
thi den store Dag skal vi fejre her.
Kom fra Syd og Nord,
lyt til Chefens Ord,
det er baade Tid og Penge værd.
:: Femogtyve korte, glade Aar;
Tiden bare alt for hurtigt gaar.
Aarene, som svandt,
os sammen bandt,
støt og fast vi sammen staar. ::

Tænk, der var en Gang,
da en mægtig lang
Stok og Sløjfe samt bulet Paddehat
var vort Kendetegn.
Og i Sol og Regn
drog man saadan ud i Skov og Krat.
:: Femogtyve korte, glade Aar o. s. v.

Alt som Tiden gik,
lærtes bedre Skik,
mens den lille Flok voksede og blev stor.
Uniform den fik,
pænt paa Gaden gik,
Folk dog endnu vender sig og glør.
:: Femogtyve korte, glade Aar o. s. v.

Brahe-Trolleborg
vi forlod med Sorg;
intet Sted som det findes paa vor Jord.
Munter Nattevagt,
ja, og Rottejagt,
mangen en Turnering svær og stor.
:: Femogtyve korte, glade Aar o. s. v.

Liljen, hvor er den
lagt i Skuffen hen,
men vort Kløverblad glædes vi nu ved.
Ak, vor røde Klud,
ogsaa den gik ud,
Haabets Farve fik vi i dens Sted.
:: Femogtyve korte, glade Aar o. s. v.

Minder har vi faa't,
Minder, det er godt;
men vi glemmer ej, Tiden fremad gaar.
Vi maa tænke paa,
at foran os staa
femogtyve nye, blanke Aar.
:: Pigespejder, Arbejd' skal der til,
Maalet naar du kun, naar selv du vil.
Mod i sluttet Trop,
giv aldrig op,
Spejder, tag din Pligt med Smil. ::

A. M. L.

Talernes Række var mangfoldig, og det vilde blive for langt at bringe dem alle her, men Fru Thorbeks Tale til Spejderchefen skal I høre. — Festen var en Hyldest til Korpset, men blev naturligvis ogsaa i høj Grad en Hyldest til Chefen — den, der staar med det store Ansvar og som stadig viser Vej frem.

Kære Spejderchef!

Fra alle Førerne, baade de, der ikke er med til Festen i Aften, og fra alle os, der er samlet her, skal jeg bringe dig en Tak.

Vi er jo alle i den samme „Baad“; men du er den, der i de mange Aar har haft Roret i din Haand, og vi véd, at den, der staar paa Chefsposten, ikke altid har Magsvejr.

Vi takker dig i Dag, fordi du aldrig ændrede Kurs.

Derfor kan vi Førere være saa trygge i vort Arbejde, vi føler, at blot hver enkelt af os tager Arbejdet op, dér, hvor vi er, saa skal den faste Plan, du leder Korpset frem efter, nok føre til det fælles Maal.

Saa takker vi dig for den Tillid, du altid møder os med.

En Tillid, der tænder som en Gnist og giver os Arbejdsmod. En Tillid, der er det bærende i dit Arbejde — en Tillid, der igen skaber Tillid, — og som vi forstaa, maa skuffe dig dybt, naar den svigtes.

Jeg begyndte med at sige kære Spejderchef, jeg slutter med at sige, kære Bes —

Kære Bes! Vi takker dig for det rige, varme Menneske, som du gav os i dig selv.

Bag alt dit Spejderarbejde, bag alt, hvad du ledede os Førere frem til, der stod du selv og gav Vækst til os andre.

Spejdersagen blev aldrig kunstlet i din Mund — muntret og jævnt skulde Arbejdet være her i Korpsset — et Fristed og et Grosted for Barnet.

Jeg mindes en Fører, der for første Gang skulde tale til en stor Flok Spejdere om Spejderløftet, og hun spurgte dig, hvordan hun skulde tale, og du svarede: „Du skal altid tænke paa de mindste i Flokken, og saa skal du tale, saa de kan forstaa dig.“

Der staar i en af Grundtvigs Sange:

„Ja, tal nu sandt om smaat og stort,
og jævnt om alt det høje,
thi godt er alt, hvad Gud har gjort,
og klart er Barnets Øje.“

De Ord passer til dig, Bes, og vi takker dig, at du i alt Spejderarbejdet leder os saadan.

Ida, 10.—10.—35.

Redaktøren.

Jubilæumsfesten i Aarhus.

Jubilæum, Jubilæum. I hører ikke om andet end Jubilæum, men hold ud lidt endnu og hør om den store Fest i Aarhus. Vi behøver vel ikke at fortælle, at den var aldeles storartet.

Den begyndte Lørdag den 12. Oktober. — I de Lokaler, der var stillet til Spejdernes Raadighed, var der pyntet festligt op. I et af dem var der indrettet en Lejrplads og yderligere havde de forskellige Troppe udstillet Husflid, Woodcraft og meget andet.

I den tilstødende Sal var der Husflidsboder og Udstilling fra Depotet, og desuden havde en Trop indrettet et Tropslokale i et Hjørne.

Selve Festen indledes med Velkomsttale af Kimc, som derefter gav Ordet til Chefen. Efter at Chefen havde talt til os paa sin sædvanlige dejlige Maade, der griber os alle om Hjertet, gik Tæppet op for morsomme Tableauer og Sketches opført af jyske Tropper. Bl. a. saa vi nogle Uddrag af H. C. Andersens Eventyr, som gjorde stor Lykke. Der var Folkedans og Sange — der var Lysbilleder og Tableauer — men det vilde tage for lang Tid at fortælle om det alt sammen. Vor Souschef, Komtesse Haugwitz, sluttede med en Tale om

det internationale Spejderarbejde, og derefter anbragte vi os ved Chokoladebordet. Omsider gik man hjem til de forskellige Indkvarteringssteder.

Næste Morgen gik det løs igen. Vi blev vækket tidligt paa den Skole, hvor vi boede, og gik endnu søvndrukne i Gang med at fjerne Gaarsdagens Chokoladepletter.

Først var vi i Kirke, og derefter gik vi med Faner og Trommer i Spidsen ud til Marselisborg Skovene, hvor den store Terrainleg tog sin Begyndelse; det gjaldt om dels ved Hjælp af Kort og Kompas at finde frem til forskellige paa Kortet afmærkede Poster og Lejrpladser, og dér løse de Opgaver, man blev stillet overfor, og dels at uskadeliggøre hinanden ved at nævne de Numre, som hver Spejder havde faaet anbragt paa Ryggen.

Kl. 12 stillede vi atter ved Hovedkvarteret, hvorefter vi gik hjem til de Familier og Hosteller, som gæstfrit havde stillet deres Kødgryder til vor Disposition. Mens vi spiste, diskuterede vi ivrigt Legens Forløb og Udfald — hvor var vi dog spændt paa Resultatet.

Næste Punkt paa Programmet var Paraden;

hvor maa det være svært at være lille Spejder og staa helt ret til Parade, naar man brænder af Nysgerrighed efter at faa Resultaterne at vide. Først var der nemlig Faneindvielse af II. Aarhus Trops nye Fane, hvor Chefen slog det første Søm i. Kimc talte for Fædrelandet og slog det andet Søm i, og Lis Møller-Hansen slog det tredje Søm i og talte for Hjemmet.

Og saa — tænk, det var de døvstumme Spejdere i Fredericia, der vandt Terrainlegen

og med Rette fortjente de det Hurra, der blev dem til Del. Alle marcherede nu ind til Bispeplads — Fanerne blev rullet sammen. — Festen var forbi.

Tak, Kimc, for det Mas og Slid, du havde, for at gøre Dagene saa indholdsrige og festlige, som de blev. Du fortjente det Sølvkors, du fik!

Vi vil aldrig glemme Stævnet i Aarhus, hvor vi fandt saa mange nye Spejderkammerater.

To af Gæsterne.

Lidt fra gamle Dage

Naar man sidder og læser alle sine gamle Spejderblade, ruller et stort Stykke Korpshistorie op for en. Lad os se, hvad Spejderchef, Grevinde Schack skrev i det allerførste Nummer af „Pigespejderne“, 1. Marts 1918.

Spejdere! I faar nu jeres eget Blad, og jeres gamle Chef siger: „Til Lykke hermed.“ Jal for det, at vi nu har vort eget Blad, betyder meget. Det viser først og fremmest, at nu er vi naaet saa langt i vort Arbejde, at vi indenfor vore egne Rækker har Spejdere, der har lært det rigtige: „Giv aldrig tabt.“ En lille Patrulje har vovet Eksperimentet at starte dette Blad for egen Regning og Risiko, da det viste sig for dyrt for os at være med i „Vor Ungdom“. Det betyder ogsaa, at nu maa vi selv klare os, og det skal I alle hjælpe til med. Derfor beder jeg jer alle forstaa denne Patrulje. Ser I, den viser os det, der altid bør huskes — hvad der er den rette Spejderaand — for den var beredt straks, da vi trængte til vort eget Blad. Den vil nu prøve paa at give os alle de interessante Nyheder, som vi gerne vil have, og som vi trænger til, og det uden for store Omkostninger. Denne lille Patrulje lærer os, at man udmærket godt kan faa det, man ønsker, og samtidig spare. Prunkende bliver dette Blad ikke, men behøves det? Jeg mener Nej. Vi Pigespejdere har altid sat vor Stolthed i med smaa Midler at naa, hvad vi vilde. Med glad Hjerte kan jeg sige, det har vi altid kunnet.

Derfor, Spejdere, støt vort eget Blad, lad det være jer en Æressag, at I alle holder det og søger

at udbrede det til saa mange andre som muligt, hjælp det paa enhver Maade, indsend Meddelelser fra Troppene, fortæl om, hvad I gør, hvordan Arbejdet gaar hos jer, og hvad Oplevelser I har haft. Husk: I støtter ikke alene Bladet, men I støtter jeres Korps og Troppene indbyrdes. Andre Troppes Goren og Laden kan I have megen Gavn af, som de af jeres. Altsaa: Skriv, Skrivere.“ Om Forladelse: „Skriv, Spejdere! Skriv!“

I har alle hørt, at vi siden Korpsraads mødet den 28. December f. A. (1917) er udtraadt af den samlede Bestyrelse og nu har faaet vor egen. Vi har samme Formand som Drengene, jeg er, som altid, jeres Chef, der altid har stølet paa jer, og som nu, mere end nogensinde, stoler paa jer; vi skal alle hjælpe til, at vi kan staa paa egne Ben. Dette er nemlig ikke saa let. Det er baade ondt og godt, at vi nu helt maa klare os selv. Ondt, fordi vi har meget smaa Pengemidler at raade over, men jeg véd, vi kan vise, vi har lært vor Spejderlov: „En Spejder er sparsommelig,“ og vi kan leve herefter, dog beder jeg jer alle huske paa, vi kan i ingen Retninger tillade os Fristelser i Flotheder. Jeg véd, vi baade kan udvide vort Korps til mange flere Troppe rundt om i Landet, mange flere Spejdere i hver Trop, præstere fint Arbejde overalt og samtidig faa megen Glæde deraf, uden at det derfor vil koste mange Penge. Hvad det koster er Arbejde, og vi Pigespejdere kan arbejde; det har jeg heldigvis mange Beviser paa. Det gode er, at vi nu har vort eget Ansvar for vore Gerninger, vi kan lettere vise, hvad vi duer til nu, vi er selvstændige, vi maa hænge i af alle Kræfter, det er kun morsomt. Vi maa vise, at her er vi Pigespejdere, vi er Personer, man kan stole paa, vi kan staa til Regnskab

„Brahe-Trolleborg“.

Stedet, hvor vi altid med Glæde
og Tak kommer til Korpsets Lejre.

for, hvad vi gør. Vi har vort eget fri Arbejdsfelt.

Men I maa dog ikke glemme, at Drengespejderne er jeres Kammerater, vi staar under det samme Tropsraad, I kan godt give dem en Haandsrækning, og tage den fra Drengene; en Spejder er altid hjælpsom mod alle, husker I nok.

Ja, saa onsker jeg jer, alle mine Spejdere, god Lykke og Fremgang med Arbejdet i hver en Trop, gid den ny Ordning maa være til Gavn for vort Korps, og god Lykke med dette vort eget Blad, jeg haaber, det maa blive den rette Talsmand for os alle, saa vi gennem det kan faa at se, hvor godt Arbejdet gaar for enhver her i Landet.

Vær beredt!

Agnethe Brockenhuus-Schack.

Næste Artikel i Bladet er ogsaa værd at lægge Mærke til:

TIL DIG, SPEJDER!

Nu, da vi har faaet vort eget Blad, maa vi sagtens kunne faa Skub i Spejdersagen; Bladet skal nemlig være Midlet til, at vi lærer hinanden bedre at kende. Vi her i København aner jo kun dunkelt, hvad de foretager sig i Jylland og paa Fyen og omvendt. Vi vil nu gensidig blive mere interesserede, vi faar nye Idéer, lærer af hinanden og kommer til at føle os som en Enhed. Og det er dette sidste, som skal gøre os stærke. Uden Sammenhold naar vi intet.

Med Skub i Spejderbevægelsen mener jeg:

STØRRE TILSLUTNING.

(Antallet af Pigespejdere i Danmark er latterlig lille — jeg vil ikke nævne Tallet for ikke at blande os) — og det kan vi opnaa ved

MAALBEVIDST HOLDNING OG STRÆBEN.

Jeg træffer saa tit Spejdere, der ikke forstaar at hævde deres Navn som Spejdere med Ære, som ved ligegyldig og slap Optræden skader Sagen mere, end gavner den, og derfor siger jeg:

DET ER DIG, SPEJDER,

som skal skabe Tilslutning, og du skal gøre det, ikke med Ord, men ved Handling. Du skal vise i Skole og Hjem, overalt hvor du færdes, at man kan gøre sit Arbejde, dette daglige, stadig tilbagevendende Arbejde, uden at være en „Dydigspind“ eller et „Hængehoved“, at du udfører dine Pligter med et Smil, fordi du ikke gider at gaa rundt og være gnaven med en kronisk ond Samvittighed. Bær dit Hoved højt, vis, at du er stolt af at være Spejder, og lad andre se, at det at være Spejder forpligter.

OM IGEN!

„Det duer ikke!“ sagde jeg forleden til en Spejder, der lod sig eksaminere til Samaritermærket. — „Om igen.“ Og hun traadte af og kom igen efter fjorten Dages Forløb. Da var det godt, og hun fik sit Mærke. Jeg kunde godt lide hendes Holdning, hele hendes Maade at tage Skuffelsen paa, for naturligtvis var det en Skuffelse for hende, at hun ikke fik det Duelighedstegn straks, saa hun kunde sætte det paa Blusen til næste Dags Divisionstur. Nej, hun fortrak ikke en Mine, kom ikke med Bemærkninger som: „Jeg har endda læst saa meget paa det,“ eller „min Patruljefører har hørt mig saa mange Gange,“ som uden Tvivl nogen vilde have forsøgt sig med. Hun spurgte blot, hvornaar hun maatte komme igen og blive hørt, og dermed var det forbi.

A propos Duelighedstegn! Jeg har en lumsk Anelse om, at I kommer for let til dem; et er vist, at I har en fænomenal Evne til at finde ud af, hvilke Mærker I kan erhverve paa den hurtigste og nemmeste Maade, hvilke der kræver det mindst mulige Arbejde. Men jeg synes ikke, der er nogen Stads ved, at en Spejder skriver til en Tante i Kersteminde om at give en Attest paa, at hun har passet hendes Barn, plejet det og leget med det i en Ferie, for derved at erhverve sig Barneplejemærket. Ganske vist er det rart, at hun har været i Stand til

at hjælpe Tanten, og hun har selvfølgelig Ret til at bære Mærket, men saadan ligefrem. „slidt i det“ har hun nu ikke, og derfor synes jeg altsaa ikke, der er noget ved det.

Det vil med andre Ord sige, at en Spejder kan have 4—5—6 Mærker paa sit Ærme, uden at have udført et særligt Stykke Arbejde; medens dog Meningen er, at man skal kunne se op til en Pige, der bærer et saadant Antal Mærker. Jeg synes, det er i jeres egen Interesse, at vi faar Fordringerne skærpet lidt, saaledes at man for Fremtiden virkelig kan have Respekt for et Pige-barn, der har Armen fuld af Duelighedstegn, men først og fremmest, fordi I derved faar mere Agtelse for jer selv.

Altsaa, det gælder om at hænge kraftigt i, at gøre et solidt Stykke Arbejde — jeg sagde Arbejde — overvinde de store Vanskeligheder, gaa i Lag med de svære Opgaver, og har man gjort det en Gang, saa gider man ikke hænge et Mærke paa sig, som man er kommet sovende til. Hvad kan det iøvrigt sammenlignes med den Følelse, man har, naar man er tilfreds med sig selv! Den giver et vidunderligt Mod paa Livet og en glimrende Appetit.

DEN 14. FEBRUAR (1918)

var en Mærkedag i Pigespejdernes Historie. „Røde Kors“ havde ønsket en Opvisning af Spejdere, der havde taget Samaritereksamen eller var i Besiddelse af Samaritermærket. Vi skulde med andre Ord vise, hvad vi duede til; og de Spejdere, der deltog i Opvisningen, mødte med Bevidstheden om det store Ansvar, der hvilede paa dem: Pigespejder-korpsets Fremtid afhang af, hvorledes de klarede Sagerne.

Vi har i de sidste Aar næret Ønsket om og arbejdet paa at blive anerkendt af Røde Kors, at komme til at staa under Røde Kors paa en saadan Maade, at vi ved Krigstilstand eller under alvorlige Forhold kunde være til Nytte paa den ene eller den anden Maade.

Det er endnu for tidligt at komme nærmere ind paa Planerne herfor, jeg vil blot sige, at I, der var med, klarede jer rigtig flinkt paa de forskellige Omraader: Forbindinger, Baaretransport, Telefon- og Ordonnanstjeneste, Sengeredning, Rengøring — nej, det var sandt, vaske Gulve kan I ikke! Teen og Kagerne, I havde lavet, gjorde ogsaa stor Lykke.

Inger Dalhoff-Nielsen,

(daværende Divisionschef for København. Red.)

Men inden Bladet begyndte, var den store Korpslejr paa Barritskov i 1916. Her skal I høre nogle Breve, som to Slagelsespejdere har skrevet hjem fra Lejren, og som deres Mor har gemt og nu været saa venlig at laane Bladet. I véd vist alle, at det blev et frygteligt Regnvejr, saa Teltlejren maatte brydes og alle

flyttede op i Barritskovs store, rummelige Lade. — Men vi lader Brevene fortælle:

Barritskov, d. 15.—7.—1916.

Kære Fader og Moder!

Mange Tak for dit Brev, du ved ikke, hvor jeg bliver glad for et Kort, jeg kan ikke forstaa, at du kun har faaet 2 Kort, da jeg har skrevet et Kort hver Dag. Nu skal du høre, hvad vi bestilte i København. Først gik Asta og jeg i Panoptikon, derfra gik vi i Tivoli og spiste vor medbragte Mad og drak The. Derefter gik vi ud for at hilse paa Faster Emma, men hun var ikke hjemme. Saa gik vi til Hovedbanegaarden og hentede vores Tøj i Garderoben og tog en Bil ud til Kvæsthusbroen. Da vi kom derud, blev vores Bagage sendt ned i Horsensdamperen, hvor jeg var saa dum at lade min Mad gaa med. Vi tog med Aarhus Damperen, som først afgik Klokken 11. Da vi kom ombord, sang vi nogle Sange, og gik saa ned i Lasten, hvor vi sov paa nogle Madrasser. Da blev vi vækket ved 5-Tiden, for at vi skulde se Indsejlingen til Aarhus. Saa tog vi med Toget til Vesterby og ankom til Lejrpladsen ved 12-Tiden. Saa kom vores Bagage Kl. 2, og du kan tro, jeg spiste, da jeg ikke havde faaet Spor siden i Tivoli. Da vi kom til Lejrpladsen, slog vi Telte op, og da vi var færdige, fik vi Aftensmad og gik i Seng. Vi var i Vands det den Dag. Saa blev vi vækket Onsdag Morgen Kl. 6 og i Vandet. Den Dag gik hurtigt, og det gjaldt om at have det pæneste Telt, og uden for vores Telt lavede vi først af vores Stave et Stillads til at hænge vores Badetøj paa. Saa lavede vi udenfor 2 Bænke, en paa hver Side. saa lavede vi et Vaskebord til Vandfadet og saa Tallerkenrække og en Hylde til Kopper, alt det lavede vi af Pinde fra Skoven. Den Dag fik vi Øllebrød og bayerske Pølser. Pølserne var dejlige, men Øllebrøden var ikke siet. Den Nat skulde jeg være Vagt. Om Natten begyndte det at øse ned. Og alt blev pjaskvaadt. Jeg forsikrer dig for, i min Rygsæk laa det rene Linned, og det var pjaskvaadt. Og tænk, der skulde jeg staa Vagt fra 2—4 om Natten. Lotte og jeg gik Vagt sammen. Da Klokken blev 3 kunde jeg ikke holde det ud længere, jeg var fuldstændig gennemblødt. Saa sagde Lotte, at jeg maatte godt gaa ind. — Næste Morgen var Vejret ligesaa slemt, og saa kom vi op i denne her Lade. Vi havde saadan en Fest i aftes. Men Slagelse ligger nede i den modsatte Ende af Laden, saa de Overordnede kunde ikke høre det oppe ved Officersmessen. Saa det kunde høres, de lavede Fest og saa har de været paa Stroppetur 2 Mil idag. Nu vil jeg slutte med mange kærlige Hilsener fra

Kirsten.

Asta er syg og ligger i Sengen. — Skriv snart. Vil du gemme dette Visitkort, det er en, jeg kender, og synes forfærdeligt godt om. Det er hendes Brevpapir.

Kære Mor!

I Dag har vi glimrende Vejr! Vi digter Sange om vore Overordnede og skraaler dem i Vejret og spiller Melodien med paa Redekam. Saadan et Kor kalder vi Hylekor. I Dag var Vandet yndigt. Jeg har ikke andet Papir end W. C.-Papir, det bruger vi til Kammene. Idag fik vi bayerske Pølser og Svedskegrød, igaar fik vi Kærnemælksuppe og Blodbud- ding. Om nogle Dage udkommer en skæg Lejravis. Jeg har sat noget i Avisen. Du maa gerne sende Kaffe- brød til 1 Øre, de er saa gode. Kiøsten er i Avisen, fordi hun blev baaret over til Latrinerne om Natten. Det er ikke pr. Vejle, men pr. Vesterby, Adres- sen er.

Mange Hilsener
fra
Lotte.

Her følger lidt
Uddrag fra for-
skellige andre
Breve:

»Det regner her-
ovre, saa jeg ved
ikke hvad; i Nat
laa vi i Telt, og alt
mit Tøj er pjask-
vaadt. Jeg har Karen
Bentzens Livstykke
og Chemise paa. Saa
kan du ikke sende
mig noget tørt Lin-
ned og en Nathjole,
miu Natkjole kan vrides. Men du skal ikke være
bange, for jeg har jo min Søsters, og nu er vi kommet
ind i en Lade og fryser ikke, i Gaar fik vi Øllebrød.«

»Her er kommet en Bank, og jeg har sat mine
Penge deri. Mor, maa vi ikke faa Sendende nogle
Kager. Du kan tro, vi har Fest — jeg har laant
Annas Støvler og været i Vandet, men min Stav
er knækket. Jeg fandt den i Dag knækket nede paa
Lejrpladsen.«

»I Søndags blev der uddelt Præmier til den flin-
keste Spejder, og den fik Karen Lund i Silkeborg,
og tænk, nu er den blevet stjålet.«

Saa springer vi pludselig frem til Nytaars-
bladet 1927, hvor Fru Willer skriver baade
om det nye og det gamle Blad:

NYTAAR 1927.

Vort nye Blad, som I — alle danske Pigespejdere
— nu i Januar 1927 faar i Hænde for første Gang,

skal bringe jer alle,
store og smaa, en
Nytaarshilsen, som
helst skulde være
en Hilsen, der var
noget ud over det
sædvanlige. Ikender
dette, at man ved
Nytaarstid ser til-
bage over Aaret, der
gik, og at man tæn-
ker sig om, om man
nu ogsaa fik ud-
nyttet dette Aar saa
godt, som det paa
nogen Maade kunde
lade sig gøre, og ud
fra disse Tanker om
det gamle Aar ser
man saa frem mod
det nye Aar og fat-
ter sine Beslutnin-
ger og sine mange
gode Forsætter om
alt det, man vil naa
og udrette i dette
kommende Aar.

Saadan et Tilbage-
blik og saadan et
Framsyn kan man
slet ikke lade være
med at foretage sig
ved Nytaarstid, el-
lers maa Aarsskiftet
da kun betyde dette
for en, at man nu
skal sætte 1927 over
sine Breve i Stedet
for 1926, og saa lige-

gyldige med Tingene er forhaabentlig ingen af os.

Se, i denne Nytaarshilsen her vil jeg saa ogsaa
gøre noget af det samme, som jeg talte om for. Jeg
vil se tilbage — ganske vist ikke over det sidste
Aar, men over de sidste ni Aar — og jeg vil prøve
udfra dette Tilbageblik at give jer nogle Retnings-
linier for jeres Spejderarbejde i de kommende Aar.

Nu spørger I maaske: Hvorfor skal vi høre om de
sidste ni Aar? Kan eet Aar ikke gøre det? Vi vil
meget hellere se frem end tilbage. Dertil vil jeg
svare: I skal høre om Bladets Historie i de ni Aar,
fordi denne Overgang til det nye Blad betyder en

VERDENSSPEJDERCHEFERNE LORD OG LADY
BADEN POWELL

meget stor Forandring for os, og den Forandring er I — især de nye iblandt jer — ikke helt i Stand til at forstaa, hvis I ikke ved noget om, hvordan jeres Blad blev til, og hvad det har været med til at udrette i Tidens Lob.

I Bladet for September 1926 (Nr. 7, 9ende Aargang) har I set en Artikel, der hedder: Det danske Pigespejderkorps Historie fra 1911 til 1926. (Til Brug ved Rekrutproven.) I den Artikel (hvis Fortsættelse vi for øvrigt venter paa) er ikke nævnet et Ord om Bladet, selvfølgelig blev jeg som Redaktør temmelig fornærmet over dette, men da jeg foruden at være Redaktør ogsaa er Spejder, saa tog jeg mig voldsomt sammen, gav Fornærmelsen en god Dag og besluttede ved given Lejlighed selv at fortælle jer om vort gamle Blad.

Og her er Lejligheden.

Vort Blad er ikke — ja, sæt I nu bare Næsen i Vejret alle I menige Spejdere — startet af nogen voksen Fører, men af en lille Kærnepatrulje, som ikke var bange for at tage fat og yde et ofte kedsommeligt og lidet taknemligt Arbejde; de veg ikke tilbage for at tage et stort Ansvar, og de gennemførte Planen paa den smukkeste Maade. Den Patrulje, der gjorde dette, var den af nogle af jer gamle, velkendte „Vandrepatrulje“, hvis Fører var den siden saa kendte Forfatterinde Estrid Ott, og hvis Spejdere har betydet overordentlig meget for Korpsen. (Den eneste, der saa vidt jeg ved er tilbage af dem, er Spejderskolens højtelskede og vældig dygtige Kockenskolelærerinde, Frk. Lis Højgaard.)

Saa vidt jeg husker, bestod Vandrepatruljen af en halv Snes Spejdere, og den dannede Kærnen i 1ste By Tropic.

Da jeg før fortalte jer, at Bladet ikke var startet af en voksen Fører, saa indskød jeg, at efter dette kunde alle I menige Spejdere og unge Patruljeførere rigtig sætte Næsen i Vejret. Javel, det kan I, dersom I har udrettet noget tilsvarende til det, som denne Patrulje gjorde, ellers, værsgod, ned med Næserne igen, eller — det er ogsaa en Udvej — behold Næserne i Vejret og tag saa fat selv og udret noget, saa I ogsaa indskrives jeres eget eller jeres Patruljes Navn i Korpsens eller Bladets Historie. I kan ikke starte vort Blad nu, men I kan melde jer som faste Medarbejdere til Bladet her, og I kan skrive i det under jeres eget Navn, saa enhver kan se, at I er med her og forstaaer at yde noget.

Tre har allerede meldt sig, nemlig:

Inger Koppel, Esbjerg (alle udenlandske Meddelelser). Hanna Holmblad, Brahe Trolleborg (alt om praktisk Spejderarbejde). Annesofie Elmquist, p. t. København.

Hvem bliver de næste, som vil være med til at bygge dette Blad op til et værdigt Blad for vort Korps og til et Blad, som andre Pigebørn gerne vil læse?

Men se, nu kom jeg pludselig ud i Fremtiden og glemte helt, at jeg var ved Begyndelsen for ni Aar siden, altsaa tilbage dertil.

I to Aar 1918 og 19 sled „Vandrepatruljen“ vældig i det med Bladet. Der var kun ca. 600 Pigespejdere her i Landet, da de begyndte, og det var frygtelig svært at faa Bladet til at betale sig. Nogle Troppe blev fornærmede, fordi der aldrig stod noget om dem i Bladet (det sker for Resten den Dag i Dag). De kunde ikke begribe, at dersom de vilde i Bladet, saa maatte de selv skrive dertil. De mente, at Redaktøren i København paa en eller anden mystisk Maade absolut maatte vide, hvor dygtig Troppen i Bovlstrup var.

Naa, Estrid Ott var nu ikke saa let at tage Pippet fra. Hun var skrap i Pennen, og ve de Syndere, som udsatte sig for hendes bidende Satire, de fik det ikke godt.

Jeg tør nok antyde, at Bladet ikke var kedeligt i den Periode. Jeg skal lige fremføre et Eksempel paa den gængse Stil:

Den 8/7 1919.

„Ja — tænkte jeg ikke nok, der vilde ske et eller andet forfærdeligt inden „Vandrepatruljen“ kom af Sted i Lejr, det gør der altid, det hører ligefrem til — og jeg tror næsten, der er Held ved det.

I Fjor var det Køkkenudstyret, der pludselig var forsvundet, hocus, pocus, væk, ikke til at finde noget Sted — og for den Sags Skyld ogsaa Lejrudstyret, som vi netop havde pakket saa glimrende ind.

Og i Julelejren — i Julelejren var det Nøglen til Lokalet, vi ikke kunde finde (det var nu næsten noget af det grinagtigste jeg nogensinde har været med til).

Og i Aar — denne Gang — er det dette ulyksalige Brev, som jeg sidder og vender og drejer i Haanden.

Se, jeg vaagnede i Morges ved at vores Husnymfe, Elvira, tror jeg hun hedder denne Gang, kastede det og et Par andre Breve ned i Ansigtet paa mig. Saa satte jeg mig over Ende i Sengen og aabnede det, nysgerrig efter at se om det denne Gang var en Abonnent, der klagede over, at der var for meget Sjøv i Bladet og forlangte mere Alvor, eller det var en Abonnent, der klagede over, at det ikke var sjovt nok og bad mig slette lidt af det kedelige og alvorlige. De to Ting handlede mine Breve i Reglen om, og jeg plejer at vædde en Spejderskraa med min lille Bror om, hvilket af Delene det er.

Mærkværdigt nok var det noget helt andet denne Gang.

Kære Estrid! (stod der)

I er vældig velkomne i vores Lejr. Den varer fra den 10.—20.

Med Spejderhilsen, J y s k e C h e f.

Tak, den var værre! Nu stod vi der, ikke et Ord om hvor Lejren laa. Og vi skulde af Sted samme Dag."

Dette var kun en lille Prøve paa, hvorledes en ulykkelig Fører (i dette Tilfælde mig, d. v. s. Jyske Chef) blev til Grin for hele Landet, hvis man overfor Estrid begaar en lille Distraktionsfejl og glemte en Ubetydelighed i et Brev.

Jeg husker et andet af hendes Udfald mod Førere, som efter hendes Mening tog for tungt paa Spejderne. En saadan Fører (E. M. I.) havde indsendt en Beklagelse til Bladet over, at saa faa Spejdere kunde opfatte Grundlaget i en Terrænleg, og at Legene af den Grund ofte gik i Skuddermudder for hende og hendes Trop.

Estrid svarede dertil gravalvorligt; men med en Trolld i Pennen.

Ja, E. M. I. har Ret.

Det gaar ofte galt med Øvelserne, naar Grundlaget kun bliver givet een Gang, og navnlig da, naar det bliver læst op, for saa er det ikke altid saa let at følge med.

Mine Erfaringer i den Retning gaar ud paa, at det lønner sig at bære sig ad paa følgende Maade:

Man fløjter, „Paa Linie, træd an! Lad det gaa lidt villigt der, tror I, vi har Tid til at spille flere Timer paa det. Man skulde tro, I lige var sluppet ud af et Alderdomshjem. Øvelsen begynder snart. Jeg har lige faaet et mægtigt spændende Grundlag, det bliver vældig Grin, og I er nok klar over, at vi skal vinde."

I Løbet af denne Tid er Spejderne kommet paa Linie.

„Til højre ret! Se lige ud! Hør saa efter, nu begynder jeg. Ror!

Jeg vil gøre jer opmærksom paa, at den af jer, der ser mindst begavet og mest sovende ud, kommer til at gentage Grundlaget.

Ellen, hvis du bliver ved at staa og pille dig i Næsen paa den Maade, bliver det dig, det ser nemlig ikke begavet ud. Altsaa — — —" Og saa begynder jeg.

Jeg læser Grundlaget en Gang langsomt igennem, hvorpaa jeg mundtligt gentager det, med særlig Fremhævelse af de vigtigste Ting og saa vidt muligt med andre Ord.

Jeg kaster et Blik ud over Spejderne. Næ—æ, hvor ser de dog interesserede og intelligente ud alle sammen.

„De er afskaaret fra at staa og sove og stole paa, at Sidemændene hører og forstaar det hele."

Saadan kunde jeg blive ved at pille Ting ud, som viser hvilken kvik Kobenhavnerpen, Estrid forte. Og saa blev det alligevel den, der til sidst maatte give op.

Estrid kom ud i Provinsen og mærkede selv i Spejderarbejdet derude, at en anden Tone eller rettere et andet Tempo maatte der til, og Bladet bærer

i hendes sidste halve Aar som Redaktor tydelig Præg deraf, idet lange og grundige Artikler fra hendes Haand findes deri. Da hun og „Vandrepataljen" endelig maatte give op paa Grund af andet Arbejde og Bladet overgaa til ny Redaktor, var Tonen deri meget forandret.

Der var en Afdeling af Bladet, som i de første Aar spillede en stor Rolle, nemlig Brevkassen. — Hvorfor den ikke gør det mere, skal jeg ikke kunne sige, men den var dengang mere end munter.

Jeg skal nævne nogle Eksempler:

- 1) Til hvem skal en Spejder klage over sin Tropsfører?
- 2) Kan man afsætte hende?
- 3) Kan man skælde hende ud, naar hun er doven og gør Bommerter?
- 4) Kan man tage i Lejr uden at spørge hende?
- 5) Maa man ryge i Uniform?
For at faa Duelighedstegnet som Musiker, er det da vigtigt at spille et Instrument?

1) Er Spejderuniformen klædelig, naar man har en meget lys Teint?

2) Er det tilladt at spadserer paa „Stroget" i Uniform?

Kan man blive Spejder igen, naar man to Gange er blevet gal i Hovedet og har meldt sig ud?

Estrid Ott havde det Princip, at alle Spørgsmaal, der indsendtes med Navn under, skulde i Bladet og besvares, og alle de ovennævnte Spørgsmaal blev omhyggeligt og alvorligt behandlet i Svarene.

Desværre maa jeg bryde af nu og komme med Fortsættelsen næste Gang. Jeg troede, at jeg kunde have skrevet om Bladet i en Haandevending, men det véd I, naar noget rigtig optager en, saa er det svært at lade være at tale om det, saa I faar tage min Nytaarsartikel om Bladet, dets Fortid og Fremtid i to Portioner.

Redaktøren.

I Bladene fra 1919—20 finder vi mange Beretninger fra den store Rugbrødskampagne, 1. Februar 1920 var den slut, og i Februar Bladet finder vi følgende:

BRØDINDSAMLINGEN

Saa er den altsaa sluttet — — nu den 1. Februar. Skal vi være enige om, at selv om den var droj, saa var den knusende god alligevel, for nu har vi da udrettet noget rigtigt, og til Tider var den nu

Spejderskolen —
Chefs Skole,
Korpsets
Hovedkvarter.

hylende grinagtig. Nu skulde vi prøve at faa gjort op i jysk Division, hvilken Trop der fik mest.

Hvis Troppene har samlet alene, saa er det meget let, saa opgiyer Tropsforen nemlig det Antal kg, der er afsendt i haardtørret Tilstand. Hvis noget er afsendt utørret, saa divideres Antallet af kg med 11 og multipliceres med 6, idet det tørrede Brods Vægt udgør $\frac{6}{11}$ af det utørrede Brods. De Tropper, der har faaet Hjælp af Drengespejderne, maa dividere Antallet af kg med Antallet af Pige- + Drengespejderne (af begge Slags hele Troppen medregnet) og multiplicere med Antallet af Pigespejdere. Hvis Drengene kun har hjulpet ved enkelte Sendinger, saa foretages denne Udregning kun for disse Sendingers vedkommende. Udregningerne sendes til mig i Lobet af næste Maaned.

Johanne Marie Petersen,
Divisionschef.

En Rugbrodssang, skrevet af en Ikke-Spejder. —
Horsens Troppen har inspireret Forfatteren.

En Lovsang.

O, kunde jeg tolke min Tankes Indre,
o, kunde jeg give min Følelse Ord,
o, var der ej Skranker, som kunde hindre,
de Gløder, som dybt i mit Inderste bor!
Jeg sætter mig hen
til mit Skrivebord,
jeg griber min Pen,
og i velvalgte Ord
vil jeg synge en Sang
med højstemt Klang:
O, Kvinder
I finder
dog altid det bedste,
I ved
jo Besked
om at gavne ens Næste.
Hvad Mænd ej formaar,
det kan I, I kære,
I over dem staar
og kan for dem være
Eksempler paa alt,
som godt bliver kaldt.
I ejer Kraften,
jeg saa det en Aften:
Tom og tavs laa den snævre Gade,
i Mulmet hvilte Husets Façade,
Pytter og Snavs man vader i;
— Klokken var mellem otte og ni.
— I Aftenens Stilhed da høres en Støj
Gennem Skidt, gennem Mudder og
stinkende Møg
en Vogn kommer susende
hen mellem Husene.
Hvad kan det dog være?
Hvad er der paa Færde?

Jeg om Vognen nu
ser til min Gru
hele fem Banditter
en paa Kærren „sitter“. —
— Fyldt jeg er af Skræk,
skal jeg flygte væk?
Sæt de nu saa mig,
hvordan vil det gaa?
Ellers ej jeg ser
nogle Mennesker,
hvortil skal jeg gribe
i min svære Knibe?
Men nu Vognen standser.
Hvad er Meningen?
Kommer de med Lanser
for at dræbe mig?
Nej, de fjærner sig.
Vognen la'r de staa
med sin Byrde paa.
Al min Frygt jeg mister,
jeg paa Taa mig lister
hen til Vognen, som forladt
endnu staar, hvor den blev sat.
Med en Lommelygte tændt,
med hver enkelt Muskel spændt,
Dækkenet jeg hæver
mens Hjertet bæver.
— — — ? ? ? — — —

(Pause longa).

(Talende): Og véd I saa, hvad jeg saa? —
— — Rugbrødt!

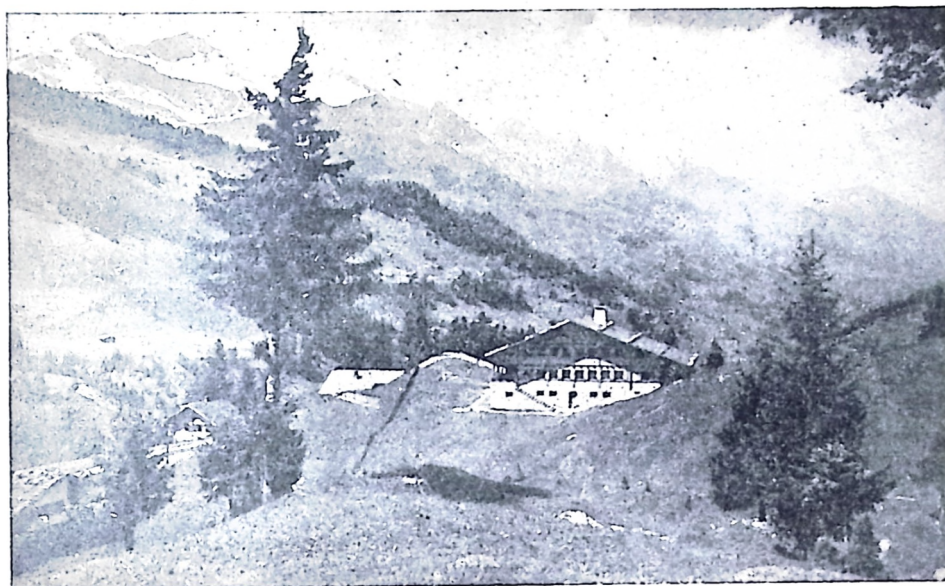
(Ja, det var altsaa 6 Spejderpiger, kan I nok forstaa, som jeg havde troet var nogle gemene Slyngler. Men altsaa videre):

Forstaar I nu, hvorfor
jeg for Kvinden har Agt?
Hun bragte dette Offer,
som her jeg har sagt:
At samle Smuler
saa nær jeg troede,
hun var en Smugler.

I 1922 finder vi følgende beskedne Meddelelse i Bladet. Vi tør nok antyde, at Spejderskolen er blevet et kendt og elsket Sted af alle Landets Pigespejdere.

PIGESPEJDERSKOLE VED BRAHE-TROLLEBORG.

„Nationaltidende“ bringer følgende Meddelelse:
„Den 1. September begynder „Det danske Pigespejderkorps“ en helt ny Virksomhed, der sikkert vil samle en Del Interesse om sig. Lensgreve Revntlow, der er meget interesseret i Pigespejderbevægelsen, har nemlig stillet Enkesædet paa Brahe-Trolleborg med tilhørende Jorder til Disposition for Pigespejderkorpsen, for at dette dér kan oprette

„Our Chalet“

Det internationale
Pigespejderhjem
i Schweiz.

en Skole for unge Piger. Denne Skole vil blive ledet af Korpsets Souschef, Frk. E. Flagstad og København's Divisionschef, Frk. Karen Margrethe Rasmussen og er beregnet at optage unge Piger lige efter endt Skoletid for at supplere deres Uddannelse, navnlig hvad Madlavning, Havebrug og Skrådersyning angaar. Desuden vil der blive undervist i de tre Hovedsprog samt i Samaritergerning og nogen Sygepleje. Endvidere vil Eleverne faa Anledning til at drive forskellig Sport.“

Og naar vi saa fortæller, at der ogsaa skal undervises i praktisk Spejdersport, at Eleverne skal være Medlemmer af Korpset og bære Spejderuniform, saa længe de er paa Skolen, og at den maa nedlige Betaling — da Eleverne selv skal udføre alt Arbejde — kan sættes saa billig som 130 Kr., har vi givet jer alle de Oplysninger, vi i Øjeblikket sidder inde med om denne sidste Aflægger af Korpset.

I Tidernes Løb har der været kraftige Meningsudvekslinger i Bladets Spalter. I 1927 var det de daværende Vandreplader, det gik ud over; her skal I se et morsomt Indlæg — hvem, der har skrevet det, kan de allerfleste af jer vist se.

SANDHEDEN OM VANDREPLADER

Naar der i lang Tid ikke er sket noget epokegørende og stort i en Trop, beslutter et Par af de mest energiske Spejdere i Troppen at vandre 60 km — for dog at hævde Troppens Ry i Byen. Det er kun 1½ Aar siden, de gik 40 km med Glans, saa det er vist ikke nødvendigt at træne. — Og Søndag

Morgen begiver man sig afsted. Solen skinner, og højt oppe under de drivende Skyer synger en lille Lærke Fødelandssange. Spejderne er udstyrede med store Feltflasker, grønne Citroner, Pakker med vitaminholdigt Smørrebrød og de stolteste Forhaabninger om at kunne erhverve Pladen med Udmærkelse. — Med Foragt og Medlidenhed betragter de de Mennesker, der cyklende, agende med Stude eller skramlende i en Fordvogn tilbagelægger den Smule Vej, som de, Danmarks Fremtid, Haab osv., vil vandre til Fods. —

Paa hver Bakketop standser de og ser med inderlig Tilfredshed tilbage: saa langt har vi gaaet og spejder med rørende Selvtillid fremad til den næste Bakke: den skal snart være naaet!

Men — Solen, som saa kønt giver Liv til alt i Naturen, giver ved sin Stigning selv Støvpartiklerne Liv; de hvirvles op i Luften af haarde Fedtlædersnæser og flyver ind i Næse, Mund og det eustakiske Rør.

Der bliver længere og længere mellem Kilometerstenene, og Bakkerne bliver hyppigere og stejlere. Citronerne viser sig at være for sure og Vandet i Feltflaskerne lunkent og vammelt. — Paa Trods spises Smørrebrødsmassen ved en Kilometersten, og med Fiskeben hængende ud af Halsen trasker, aser, render, snubler de fremad — stadig fremad! Videre, videre! Knæene skælver, Tærne snor sig i Vaande om hinanden i Støvlen, og Mellemgulvet hopper som i Krampe.

Solen skinner, bager, brænder, Vejen varmer, stiger, stiger, slover — videre, videre fremad.

Lad os drage et Barmhjertighedsslør over de sidste Kilometer!

Næste Dag er vore Heltinders Ben saa opsvulmede og deres Fodder saa fulde af Vabler, at de — Heltinderne — med Nød og Næppe kan have et Par gamle, udtraadte Morgensko paa. Skolegangen maa som Folge deraf opgives. Den ene er stiv og om i Ryggen, som havde hun Lumbago, og den anden er aldeles svimmel og ser gult Vejsand alle Vegne. —

Men — rundt om i Byen samles Fruerne omkring Eftermiddagskaffen for at drofte Sensationer. Og da en Vandring som de to Spejders altid vil vække Sensation i en lille By, kommer Talen naturligvis hen paa den. Med Forfærdelse og Klask slaar Fruerne deres Hænder sammen over „Spejderforeningens“ Krav til Pigebornene. At tænke sig — 1 Kilo-meterne forøges, Vandrefristen forkortes, og Spejdernes Lidelser forværres. Og for 17. Gang bedyrer Ikke-Spejder-Mødrene, at deres Lise, Inger, Petra, Caroline osv. aldrig skal faa Lov at gaa med til noget saa usigelig „raat“ og „ukvindeligt“ som Spejderi.

2 K. 9.

Fra 1925 er følgende smaa Vers:

HENDES SPEJTERSANGE

Langt nede i Skuffens inderste Krog
laa en Pakke af gulnede Blade;
man kunde knapt tro, at det var en Bog,
af Bindet var intet tilbage.

Men for hende var det en kostelig Skat,
som hun aldrig tog frem om Dagen;
hun læste dem kun i den ensomme Nat,
naar Midnatstimen var slagen.

Da fik Kinden atter det frejdige Skær,
som i Ungdommens lyse Dage.
Det var Mindernes brogede jublende Hær,
som Bogen kaldte tilbage.

Det var hendes Spejdersange,
saa jævnt og saa frejdigt de lød,
de havde dog mange Gange
hjulpet hende i Nød.

Hun læste dem atter og atter,
skönt hun kunde dem Ord for Ord;
hun læste som Barnet, der fatter
en underfuld Verden saa stor.

Da Solen stod op, og Dagen brød frem,
og Natten forbi hende gled,
da lagde hun Papirerne ned i sit Gem
og frejdigt til Arbejdet skred.

Saa sled hun og slæbte den hele Dag,
men med Liv og Lyst — og med Sang;
thi hun følte, at var hun end gammel og svag,
saa var hun dog Spejder en Gang.

(„Spejderfaklen“.)

D. M. K.

Jeg maa slutte her, skönt der er en Mængde Artikler, der kunde drages frem og belyse de svundne Aar i Korpset. — Spejder: Gem dine Spejderblade — selv om du ikke finder dem morsomme i Øjeblikket, vil de senere kunne opfriske en Mængde glade og gode Minder.

Redaktoren.

DEPOTET MELDER

og fortæller jer i denne Maaned en Del praktiske Ting, som jeg tror, mange gerne vil høre, og som I venligst bedes lægge jer paa Sinde.

Naar I bestiller Bælter, saa fortæl mig, hvilken Størrelse, I gerne vil have, vi har 5 Numre, 1—2—3—4—5, henholdsvis 75—80—85—90—95 cm lange. Saa opgiv, hvor tykke I er om Livet.

Selv om det staar i Prislisen, vil jeg gerne her slaa fast, at Lejrhuuch faas i følgende Størrelser: 51—52—53—54—55—56—57—58—59—60 og Hatte 53—54—55—56—57—58—59 og 60, hvilket for begges Vedkommende betegner Hovedmaal i cm.

Husk dette, saa vi slipper for de mange Ombytninger. — A propos Ombytninger, naar Depotet er saa venligt at bytte Uniformer, Kitler, Hatte og andre Ting, som ikke passer jer i Størrelsen, saa kunde I vise os det Hensyn at lægge Uniformen pænt sammen i de rigtige Folder og pakke den ordentligt ind, saa jeg faar den tilbage i samme Stand, som I har modtaget den, ikke? — Vilde du bryde dig om at modtage en krøllet Uniform, som en anden har prøvet og ikke været særlig omhyggelig med, men bare snoet rundt om Armen og rullet ind i et Stykke Papir? I tror det maa ske næppe, men det sker meget tit, naar jeg faar Uniformer eller Hatte til Ombytning, at disse Ting er pakket saa rædselsfuldt ind, at Varerne ved Ankomsten hertil er ved at falde ud af Papiret, — og det er jo ikke Meningen, vel? — vær lidt omhyggelig med andres Sager!! — og det gør heller ikke noget, at I lægger Porto ved til den ekstra Forsendelse, Depotet skal ikke bøde for, at I bestiller en Hat 57, naar I passer Nr. 56 — vel??

Og en anden Ting, naar I sender mig Penge gennem Girokontoret, kunde I saa ikke være rare at skrive paa Kuponen, hvad det er for Penge, jeg faar — der behøver jo f. Eks. bare at staa: Regning af 6.8. 35, det er nok, det sker nemlig ogsaa, at jeg faar Korps- og Divisionskontingent og andet paa Kontoen, og saa er det tit svært at regne ud, hvad det er for 5,25 Kr., som Nykobing sender.

Til sidst vil jeg gerne fortælle, at alle Bestillinger af engelske Kort, Bøger o. s. v. samt Navnebaand og evt. andre udenlandske Bestillinger afgaar her fra Depotet d. 10., 20. og 30. i hver Maaned, „hvor efter man haver sig at rette“, hvis det haster med de Ting, man ønsker.

Depotforvalteren.

Ved 25-Aars Jubilæet.

Vi var vist en alt andet end imponerende Trop, vi 8—9 første Pigespejdere i Danmark, der i 1911 under Frk. Dalhoff Nielsen's Ledelse gjorde Københavns Omegn usikker. Udrustningen var uensartet, een i Kadetbluse — jeg længe — til min Fortvivlelse med Matroshue —, men een Ting havde vi alle — Spejderstaven — uden den, mente vi, kunde man overhovedet ikke tænke paa at være Spejder; men rart var det ikke, naar vi vendte hjem fra Tur, skiltes og maatte gaa hver til sit med en Skare Gadedrenge i Hælene, hujende og skraalende, og da var det altid „Kosteskaffet“, der mest æggede den københavnske Ungdoms Vid — hvorfor red vi ikke paa dem — hvor mange Grofter havde vi sprunget over med dem — o. s. v.

Naa, men Troppen voksede og blev til flere, og vi fik Grevinde Brockenhuus Schack til Divisionschef, og hun forstod at sætte Fart i Tingene. Takket være hende fik vi vort første Orkester — og mange andre gode Ting. Jeg husker ogsaa en Gang — Drengene skulde have en stor Øvelse ude ved Furesøen — Pigespejderne skulde staa for Madlavningen, og det saa til at begynde med ret trostesløst ud — Kartofflerne havde Drengene ikke sørget for — Saltet havde de glemt — Lejrpladsen var paa en blæsende Bakketop (hvorfor mon?) og Brændet vaadt. Men midt som det saa aller sortest ud, var Grevinden der, fremtryllede — uvist hvorfra — en Flaske Petroleum — snart blussede Baalene lifligt — Kartofflerne gravede vi op paa den nærmeste

Gaard — Saltet laante vi — hurtigt var alt i skønneste Orden.

Vor faste Lejrplads var dog paa Hvidegaard, hvor Ritmester Clauson Kaas altid viste os stor Interesse og Venlighed. Men som det saa ofte gaar, andre Interesser tager ens Tid, og jeg maa tilstaa, at efterhaanden ebbede mit Spejderliv noget ud i Landet — først i Sønderborg efter Genforeningen blussede den aldrig hendode Spejderflamme i lys Lue, og sammen med „Fromse“ havde jeg en dejlig Tid med de sonderjyske Pigespejdere, som i Sandhed var det interessanteste Materiale, nogen Fører kunde ønske sig at arbejde med — prægede af Krigen, af den fra dansk Opdragelse saa forskellige Form, sensitive og spillevende gik de op i Spejderbevægelsen med Begejstring. Kvintessensen af alt, hvad man kan opleve som Spejder, folte vi vel nok, der havde den Lykke at marchere med de sonderjyske Spejdere syngende de danske Sange i de genvundne danske Egne. Og hvor var Fromse og jeg ikke imponerede, da de, ved den første Fest, vi holdt for os selv, en efter en rejste sig og holdt flydende og alvorlige Taler — selv smaa Unger paa 10—12 Aar — noget tilsvarende kunde vist ikke have været præsteret noget andet Sted i Danmark.

Men mit Livs Vej gik til Canada og ud af den aktive Spejderbevægelse, men indvendig bliver vi gamle Spejdere jo altid ved at være Spejdere, at tro og haabe det bedste for Spejdersagen i Danmark.

Den leve!

V. M. B.

LANDET OVER

De 4 københavnske Divisioner. Juli Kvartal 1935.

27.8. og 18.9.: Møde for Tropsforerne indenfor de københavnske Divisioner. 18.9. med Referat fra Divisionschefsmødet.

En Seniortrop er d. 17.9. dannet af Fru Karen Poul Hansen, Ved Skansen 1, København S. — Formaalet er at samle herværende Provinsspejdere, der ikke har Tid til mere aktivt Spejderarbejde under deres Ophold i København til Møde hver 14. Dag sammen med saadanne store Spejdere fra de københavnske Troppe, der ikke kan paatage sig Førerarbejde, og som ikke mere passer ind i Troppens Patruljer.

Hellerup Division. Juli Kvartal 1935.

2. Hellerup: Sommerlejr i Sønderjylland 7.—17. Juli i Skelde; alt forløb godt. Septbr.: Tropsarbejder i fuld Gang. Tropstur og Førermøde har været afholdt.

1. Øbro: Sommerlejr i Sverige. Arbejdet genoptaget i Septbr. Troppen begynder et Blaamejserarbejde.

2. Øbro: Tropsforeren deltager i K. F. U. K. Spejdernes Landslejr. Arbejdet genoptaget i Troppen i September.

1. Hellerup: Sommerlejr i Småland.

Ida Thorbek, konst. Divisionschef.

Frederiksborg Division. Juli Kvartal 1935.

Gentofte Trop (42 Spejdere. Franziska von Scholten). 21 Spejdere deltager i Cykletur i Karpaterne fra 30. Juni til 21. Juli, ledet af Michala Weiss Bentzon. 15 Spejdere deltager i Sommerlejr ved Esrom Sø fra 7.—12.8. 24 Spejdere deltager i Weekendlejr med Øvelse ved Storedam 24.—25.8. Førermøde 19.8. Tur med Blaamejserne 22.9. til Rude-skov; Skattejagt ved Logso. Efter Sommerferien: Ugentlige Patruljemoder med Træning. Desuden fortsættes de i Foraaret paabegyndte ugentl. Sangøvelser med Radioudsendelsen for Øje.

Gentofte Blaamejser (21 Blaamejser. — Inga Pino). 3 Blaamejser deltager i Spejdernes Weekendlejr ved Storedam 24.—25.8. 17 Blaamejser deltager i Turen til Rude-skov 22.9. sammen m. Spejderne; Skattejagt, Stafetløb, Woodcraft, Svampejagt. Efter Sommerferien: Ugentlige Moder med Træning til Stjerner og Duelighedstegn.

Holte Trop (15 Spejdere. Alice Johnsen). — Sommerlejr i Jægerspris. Efter Sommerferien ugentlige Patruljemoder. I Rungsted forsøges startet en Patrulje.

Hvidegaard Trop (22 Spejdere. Sisser Mork-Hansen). Deltager i 4. Københavns Sommerlejr ved Faxe Ladeplads 2.—12.8. 1 Sp. deltager i Turen til Polen. 15.8. Tropstur i Ermelunden med Træning. Førermøde 20.9. Efter Sommerferien: Ugentlige Patruljemoder i Lyngby. Patruljerne, Førerpatruljen ca. hver 14. Dag.

Nigger.

Hroar Division. Juli Kvartal 1935.

K o g e. Lise Svarrer har paabegyndt et Spejderarbejde i Koge. Trop startet den 5.9. 20 Spejdere.

R o s k i l d e. Sommerlejr Sj. Odde. Arbejdet genoptages i September. Week-end til Koge. Sp. deltager i Salget af Hostblomsten.

Ida Thorbek, Divisionschef.

Antvorskov Division. Juli Kvartal 1935.

K o r s ø r. 2 Week-end afholdtes i August. Førermøde og Terrænøvelse i September.

S o r ø. Træninger til Idrætsmærke og Oplysn. Arbejder i Patr. genoptaget.

S l a g e l s e. Sommerlejr „Brocksdorff“, Fyen. — Tropsarbejdet genoptaget 1. Sept. Troppen fejrer sin 20-årige Fødselsdag.

S a m s ø. Frk. Clemensen, Brundby, Tropsfører for Samso. Sommerlejr sammen med Midtjyske Tropic afholdtes paa Samso. I August er Troppen i Week-end paa Tunø. Førermøder, hvor Arbejdet tilrettelægges.

Ida Thorbek, Divisionschef.

Bornholms Division. Juli Kvartal 1935.

R o n n e T r o p. 5.12. Juli Sommerlejr paa Gadesgaard sammen med 1. Kobhvn., Besøg af Spejderchefen. Et Bloddonerkorps er oprettet med Deltagere fra F.D.F., Dreng- og Pigespejdere. 2 Tropsmoder. 1 Tropsweek-end til Arnager. 3 Sp. tager I. Kl. Proven; 3 Væbnersnoren, 10 Svømmepladen.

Gerda Olsen, Divisionsassistent.

Lolland—Falster Division. Juli Kvartal 1935.

N y k ø b i n g. 22 Sp. Tropsf. Karen Møller. Juli. Nogle Sp. deltog i et Lejrbaal under hollandske Dr.-Sp. Besøg. Ellers Sommerferie.

N y s t e d. 9 Sp. Tropsf. Ruth Wille. Juli. Week-end-Lejr 6.—9. 1 Førermøde.

N y k ø b i n g. 23 Sp. II. Pt. Week-end i „Spejderbo“. II. Pt. gjort rent i „Spejderbo“. Nogle Sp. i Rutebil til Lejren paa Ermelundssletten. Chefen paa Besøg d. 26.8. Divisionschefen paa Besøg 20.8. Tropsraadsmedlem, Hr. Præstegaard, har foræret Troppen en meget elegant Værktøjskasse, og 15 Sp. har været i „Spejderbo“ for at lære Brugen af Værktøj. 1 Tilg.

N y s t e d. 9 Sp. Hele Troppen i Nykøbing for at træffe Chefen og Divisionschefen. 2 Møder, hvor Sp. lavede Gallasløjfer og Tropsmærker og fik at vide, hvorledes de skulde opføre sig, naar de traf Chefen. Paa det andet Møde indøvedes Spejdersange. Fik Morsealfabetet skrevet op. — Sept. 5 Møder og Ture, hvor der er anvendt Morse i Øvelser og Lege.

R o d b y. 5 Spejdere i Nykøbing d. 21. 2 Tropsmoder, paa det ene tog 4 Sp. III. Kl. Proven. 1 Tropstur. 3 Afg. — Sept. Troppen har assisteret v. Sønderjysk Grænsforenings Fest og ved Salg af Hostblomster. 1 Tropstur. 2 Møder. 1 Afg.

N a k s k o v. Ingen Rapport.

S t u b b e k ø b i n g. 20 Sp. Tropsf. Inger Andersen. 14 Sp. i Nykøbing til Møde med Chefen. — Week-end ved Batteriet. 1 Førermøde. Planer for Efteraaret. Udflugter 8.9., 6.10., 3.11. og 8.12. Ny Korporal. Plan om Week-end I. og II. Pt. Patruljemøder. 1 Afg.

Fromse.

Reventlows Division. Juli Kvartal 1935.

F a a b o r g. Troppen har ligget i Lejr paa Thuro. Efter Sommerferien er Troppen begyndt paa et Samariterkursus med Reservelæge Borch-Madsen som Instruktør. Der arbejdes iøvrigt med Husflid til en Bazar i Efteraaret.

K o r i n t h. Spejderskolen begyndte nyt Skoleaar den 1. Sept. Skolen har i Aar 25 Elever. Den 26.9. afholdtes den traditionelle Kammeratfest. — Mange „Gamle“ var mødt op. Om Eftermiddagen serveredes Kaffe ude i Skolens Week-end Hytte og bagefter fandt Haandboldkampene Sted. Disse var ikke blot Sportspræstationer, men bød ogsaa paa mange Sensationer. „Hønen“ spillede som aldrig før, men saa havde hun ogsaa to Sønner, der heppede hende op til Kampen. Dagen sluttede med Middag og derefter Lejrbaal. — Bypatruljerne arbejder med ugentlige Møder.

R u d k ø b i n g. Fr. Linde er vendt tilbage og har igen overtaget Ledelsen af Troppen. Ingen Rapport.

S v e n d b o r g. Ingen Rapport. M. Stjernswärd.

Dybøl Division. Juli Kvartal 1935.

A a b e n r a a T r o p (50 Spejdere). 25.8. Tur til Aabækhytten. 3.9. Tropsmøde, „Pipsen“ fortæller om sin Tur til Belgien. Troppen deles i 5 Patruljer. 7.—8.9. Week-end i Aabækhytten for 3 af Patruljerne. Ugentlige Patruljemøder. 2 Tilg., 3 Afg. 1 Sp. overflyttet til Korinth.

H a d e r s l e v T r o p (27 Spejdere). 15.9. Gaatur til „Damende“, Enkeltmandskonkurrence i woodcraft, Signalering m.m. Ugentlige Patruljemøder med Træning til I. og II. Kl. og Dueligheds-tegn. 3 Afg.

N o r d b o r g T r o p (9 Spejdere). 13.—14.7. Week-end i Narrelykke. 26.8. 8 km Turen. 29.8. 3. Kl. Proven tages. 31.8.—1.9. Week-end i Almsted. 12.9. Afsked for Tropsføreren, der skal til København for at læse. Troppen føres videre af Tropsraadsmedlem, Fru Else Kolmos. Troppen har faaet Lokale hos Tropsraadsformanden, Spejderne skal selv male og møblere det. Ugentlige Patruljemøder.

S ø n d e r b o r g T r o p (46 Spejdere). 21.8. Troppens 16 Aars Fødselsdagsfest, Langboldkamp mel. Patruljer og Seniorer. „Saftevand og Lagkage-Gilde“, „Lejrbaal“ i Tropslokalet. 15.9. Patruljeture. Ugentlige Patruljemøder. Seniorpatruljen ugentlige Møder. 8.9. Gaatur (21 km) til Stenderup og Nybøl Nor. — Der er paabegyndt Strikning af Børnetøj til Julepakken til Børnehjemmet. 2 Tilg., 4 Afg.

Karen Hartvig.

Løgumkloster. Juli Kvartal 1935.

10 Sp. Cykleture, sædvanlige Møder. 1 ud, 1 ind. R i b e T r o p. 25 Sp. Tropsmøde, Patruljemøder. Week-end i Tanghytten. 1 ud. Margrethe Svith.

Hede Division. Juli Kvartal 1935.

H e r n i n g T r o p. Sommerlejr ved Slettestrand, Besøg i Aalborg. — 1 Tropsmøde. Week-end ved Sunds Sø. Patruljekonkurrence. Ugentlige Patruljemøder.

L e m v i g T r o p. Signalering. Tørklædeforbindinger. 2 Tropsmoder. Cykletur til Tørring, Tør-rænleg. Helga Thomsen, Tropsassistent.

Blaavands Division. Juli Kvartal 1935.

Esbjerg. Juli: Troppen havde en dejlig Sommerlejr i Vejrs, 12 Spejdere deltog. En Spejder i Lejr i Irland, og Tropsforeren deltog i Senior-Spejderstævnet i Bryssel. — Aug.: Den 18. modtog Esbjerg Trop Kronprinseparret paa Kajen. En af de smaa Sepjdere overrakte Kronprinsessen en Buket Blomster, og saavel Kronprinsesse Ingrid som Kronprins Frederik hilste paa hver enkelt Spejder. God Tilgang til Troppen, der arbejdes med Prøverne og laves Husflid til Salg i Vinter.

Tarm: 7.—15.8. Sommerlejr ved Avnbøl. 31.8.—1.9. Week-end-Lejr i Spejderhytten. Troppen arbejder energisk med Forberedelser til Bazar, der afholdes i November.

Varde: 7.8. Cykletur til Fanø. Troppen har været paa flere Fodture. 22.9. Besøg af en Patrulje fra Esbjerg Trop. 29.9. Tropsstur til Aslev med Guds-tjeneste i Aslev Kirke. Der er god Tilgang til Troppen. Man forbereder til Forældrefest den 10.10.

Grindsted: Sept. Ugentlige Patr. Møder. Sp. træner til Proverne.

E. Flagstad.

Himmelbjerg Division. Juli Kvartal 1935.

Horsens Trop. Juli. I Samlingslejren paa Samsø. August. Planlægning af Week-end-Lejr. — Septbr. 7.—8. Week-end-Lejr i Skærlund Mølle. 17. Tropsmode. 22. Tropsstur. 4 Tilg.

Silkeborg Trop. Juli. 4 Spejdere i Samlingslejren paa Samsø. August. 1 Tropsmode. 1 Førermøde. 1 Week-end-Lejr paa Bordinglund.

M. Christiansen, fung. Divisionschef.

Tjele Division.

Randers Trop: August, September: 3 store Patruljer deles til 5. Et Førermøde. 1 Tropsstur med Indøvelse af Underholdningsstof til en Fest den 6.10. 1 Tropsmode med Seniortroppen. Arbejde til Festen. Ugentl. Møder i 5 Patruljer.

Randers Seniortrop: Ingen Rapporter.

Hobro Trop: Juli, Aug., Septbr.: 2 Sp. deltager i K. F. U. K. Lejr i Norge. Week-end-Lejr ved Strandholt. Cykletur til Ræbild, hvor Tropsf. og store Sp. hjælper som Dommere og Poster i en Patruljekonkurrence for Nørrejske Division. Formiddagstur til Hegedal: Signaler og Stafetløb. Formiddagstur til Apothekerens Plantage: Signaler og wood-craft. Ugentl. Møder i 4 Patruljer fra den 17. Aug.

Viborg Trop: Ingen Rapporter.

Ida Brøgger Sveller.

Djursland Division. Juli Kvartal 1935.

Grenaa Trop. Juli. Troppen deltog i Samlingslejren paa Samsø, hvor alle Troppens Spejdere blev II. Kl. Sp. — Septbr. Den 1. Besøg af Divisionschefen. Møde den 4. Astrid Ric-Hansen udnævnt til Tropsfører. Troppen arbejder med Forberedelser til Jubilæumsfesten i Aarhus.

M. Christensen, fung. Divisionschef.

Aarhus Division. Juli Kvartal 1935.

II. Aarhus Trop, Juli i Lejr paa Toftebjerg. Samsø. Septbr. Har arbejdet under Højtryk for at faa det nye store Tropslokale lavet i Orden. 15.9.

Terrænleg. 30.9. Førermøde. II. Patr. en Travetur 25 km. III. Patr. en Sporleg. IV. Patr. en Sporleg. Blaamejserne i Sporleg.

I. Aarhus Trop. Juli, Lejr paa Samsø. (Samlingslejren.) Nordby Hede. 31.8. Tropsmode. — Septbr. ugentlige Møder i 2 Patruljer. Forberedelser til Jubilæumsfesten. 7.9. Tropsraadsmode.

Dr. Dagmar Trop. Juli, Sommerlejr ved Svendborg. Efter Ferien arbejdes der med Forberedelse til Tropsfesten den 6.10. og Jubilæumsfesten d. 12. og 13.10.

M. Christiansen, Divisionschef.

Aalborg Division. Juli Kvartal 1935.

7.—13.8. Divisionslejr i Ræbild. 8.8. Patruljeturning hvori deltager „Lærken“, „Vildkatten“ og „Bien“ fra I. Aalb., 1 Patr. fra II. Aalb. og „Rold“ fra Skørping. Den sidste blev Nr. 1. Dommere var Frk. Kjeldgaard, Løgstør, Sys Cleemom, Randers, Frk. Christensen, Hobro, Else Wind, Aalborg og Tropsraadsformand. Installatør Wind og Fruc samt nogle af Divisionens Førere. Resultatet var:

	Lærkattene	Vildkatten	Bien	II Aalborg	Skørping	Rolle
Raab	6	7	10	8	5	
Signalering	10	6	2	6	4	
Sporing	8	9	7	7	6	
Ordonnans	5	7	6	6	7	
Eksercits	2	6	1	7	7	
Primitiv Madlavning	8	7	7	9	9	
Altmuligmand	7	5	8	10	7	
Kimsleg paa Marken	9	10	10	9	10	
Wood-craft	8	7	8	5	8	
Konduite m. lagttagelse	10	8	6	5	9	
Samarit	9	8	8	7	9	
Orden og Optræden	9	8	8	9	10	
Modeprocent	9	10	9	5	10	
Sammenlagt	100	98	90	93	101	

I. Aalborg. (Karen Meulengracht. 46 Sp.) — 29.—30.6. „Lærken“ Week-end i Vodskov. 29.8. Lejrbaalsaften paa Søspejderstationen. 3.9. deltager i Børnehjælpsdagens Optog med Vogn pyntet med stort Treklover, hjælper med Lodseddelsalg og spiller Lirekasse. 22.9. Tur til Bejsebakken. Eksercits. 28.9. hædres Hr. Wind paa 50. Aars Fødselsdag. — Ved ugentlige Patruljemøder Husflid og Illustration af I. Kl. Proven til Udstilling i Aarhus. Arbejderne fremvises 2.10. 4 Sp. ud, 5 Sp. ind.

I. Aalborg Blaamejser (Fru Ellen Haselbalch, 15 Blaamejser). 2 Blm. deltager i Div. Lejr. 1 Blm. overgaar til II. Aalb., 2 Blm. ind. — Ugentlige Møder med Husflid. 2 Ture med Eksercits og Sporleg, andre Lege. Deltager paa Børnehjælpsdagen.

II. Aalborg (Oda Faber Thor, 9 Sp.). Aug. Deltager i Divisionens Lejr og Turnering. 14.9. fejres Troppens 2. Aars Fødselsdag med Chokolade hos Tropsforeren. 4 Møder med Husflid til Udstillingen i Aarhus. 5 Sp. udmeldt.

Skørping Trop (Ulla Dollner Praem. 9 Sp., 6 Blaamejser). Tropsforeren deltager i Norges K. F. U. K. Landslejr. Troppen deltager i Divisionslejr med Turnering og vinder Turneringen.

Ville Buchwald.

SPEJDER

Køb dit Udstyr paa det Depot, der er til for din Skyld

Færdigsyede Uniformer:

Nr. 0	11,00 Kr. og 11,75 Kr. (sv. Kv.)	Lgd. 72 cm
— 1	11,00 " " 11,75 " do.	83 "
— 2	11,50 " " 12,50 " do.	94 "
— 3	12,50 " " 13,75 " do.	105 "
— 3a	13,00 " " 14,25 " do.	120 "
— 4	13,50 " " 14,75 " do.	125 "
— 5	14,00 " " 16,00 " do.	128 "

Lejrkitler:

Nr. 0	6,00 Kr.	Længde 72 cm
— 1	6,00 " " "	83 "
— 2	6,25 " " "	94 "
— 3	6,75 " " "	112 "
— 3a	7,00 " " "	120 "
— 4	7,25 " " "	124 "
— 5	7,50 " " "	128 "

Prisen for Uniformer og Kitler er uden Knapper.

Mørkeblaat Lærred til Uniform pr. m...	1,40 Kr.	Esprit	1,00 Kr.
do. do. do. sv. Kv.	1,60 "	Skulderemb., Divisionschef pr. Stk.	1,00 "
Snitmønstre til Uniform, alle St.	0,50 "	— Tropsfører " " "	0,45 "
Knap	0,05 "	Patruljeførerknapp	0,25 "
Split	0,01 "	Adjutant- og Intendantsnor	0,15 "
Spejderhat, Størr. 53—60 cm	5,50 "	1. Kl. Mærke	0,35 "
Lejrhue	1,60 "	2. Kl. —	0,20 "
Bælte	2,25 "	3. Kl. —	0,25 "
Fløjte	0,75 "	1 Aarsstjerner	0,15 "
Tørklæde	2,00 "	4 —	0,25 "
Tørklæde for Blaamejser	1,00 "	15 —	2,00 "
Slips	1,25 "	Duelighedstegn	0,12 "
Fløjtesnor	0,15 "	Blaamejsestjerner	0,25 "
Patruljebaand pr. m	0,20 "	Blaamejsemærket	0,50 "
Maanedsrappporter	0,06 "	Blaamejseførerstjerner	0,35 "
Medlemskort	0,04 "	Riddersnor og Væbnersnor..... pr. Stk.	0,65 "
Styrkelister	0,12 "	Vandreplade, ægte Sølv (200 km)	1,50 "
Indmeldelsesblanketter for Blaamejser	0,06 "	Svømmeplade — —	1,50 "
do. " Spejdere	0,06 "	Mødeknapp — —	0,75 "
do. " Førere	0,05 "	Knobbaand	pr. Stk. 0,35 "
Signalering	0,15 "	Standerdug	12,00 "
Aarsregnskab, Trop	0,10 "	Standertop	13,50 "
— Division	0,15 "	Top til Patuljestandere	5,00 "
Sangbog	1,50 "	Gallasløjfe	0,35 "
Civilnaal (menig)	0,25 "	Cykelflag	0,50 "
— Tropsfører	0,35 "	Lommebøger m. løse Blokke	0,75 "
— Divisionschef	0,40 "	Smaa Skriveblokke	1,00 "
— Tropsraadsmedlem	0,40 "	Store —	1,40 "
Hatteemblem, Divisionschef	1,00 "	Kuverter m. Kløver 100 Stk.	1,50 "
— Tropsfører	0,65 "	Brevmappe	1,50 "
— Patuljefører	0,80 "		

*Slaa Jer sammen og skriv efter det, I mangler,
paa den Maade sparer I Porto!*

DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS DEPOT

Spejderskolen — Korinth — Fyn

Depotets Filial i København: Vestervoldgade 94³. Tlf. Byen 2573 x